

νεταί ὅτι τῷ ὄντι ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὸν ἀφ' οὗτου ἐγνώρισε τὰ αἰσθήματά μου. Το πιθανὸν εἶναι ὅτι δι' ὄλου δὲν ἔχει τὸν νοῦν του εἰς ἐμέ, ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν μετοχὴν εἰς τὰ σχέδια τῆς μητρὸς του καὶ ὅτι εἰλικρινῶς μὲ μεταχειρίζεται ὡς μικρὰν ἐξαδέλφην καὶ μάλιστα ὡς μικρὰν κόρην. Ἐν τῷ μεταξύ ἐγὼ χαίρω πολὺ διὰ τὴν εἰλικρινείαν μου. Ὁ Καζιμίρ ἠσύχασεν ἐντελῶς ἀπὸ τοὺς πρώτους του φόβους, εὕρισκεται εἰς πολὺ καλὰς σχέσεις μὲ τὸν Ῥενάτον καὶ εὐχαριστοῦνται καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν ἀμοιβαίαν των συναναστροφὴν.

Διερχόμεθα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς ἡμέρας μας καὶ οἱ τρεῖς, κάμνομεν περιπάτους, συννομιλοῦμεν, ἰππεύομεν, ὁ Ῥενάτος ζωγραφίζει. ὁ Καζιμίρ παίζει πιάνο. Ἐπειδὴ ὁ Ῥενάτος ἔχει τώρα ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν οἰκίαν μας, ὁ Καζιμίρ δὲν ἔχει πλέον λόγους νὰ μὲς κάμνη σπανιωτέρας καὶ ἐπισήμους ἐπισκέψεις καὶ ἡ μαμά τὸν προσεκάλεσε νὰ ἔλθῃ νὰ περάσῃ καὶ αὐτὸς μαζί μας ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἐξοχὴν. Συγχρονῶς ὅμως νομίζει ὀρθὸν νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τοὺς συγγενεῖς τοὺς ὁποῖους ξενίζομεν τὰ σχέδιά μας. "Ἐ λοιπὸν, φίλτατη μου, ἐξήτησα μίαν προθεσίαν. Εὕρισκομαι λίαν εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν ζωὴν τὴν ὁποῖαν διάγω, ὅταν δὲν μὲ φοβίζῃ ἡ ψυχικὴ μου κατάστασις. Βεβαίως ὁ Ῥενάτος δὲν συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ χάσῃ τίποτε ὁ Καζιμίρ εἰς τὸ πνεῦμά μου, ἀλλὰ νὰ δικαιώματκα τοῦ Καζιμίρ δὲν μ' ἐμπόδισαν νὰ ἀναγνωρίσω τὰς ἀρετὰς τοῦ Ῥενάτου. "Ὅταν ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο εἶναι ἀπὸν, αἰσθάνομαι τὴν ἄλλειψίν του. Πῶς νὰ σοῦ τὸ εἶπω; Συμπληρώνει ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Ξανθὸς ὁ εἷς, ὁ ἄλλος μελαγχρινός, ὁ εἷς Παρισινός καὶ εὐφυής, ὁ ἄλλος Ἄνκτολίτης καὶ μελαγχολικός, ὠραῖοι καὶ οἱ δύο,

γενναῖοι, ἔξυπνοι, λεπτοί. Πιστεύω ὅτι ἂν ἤμην νυμφευμένη μὲ τὸν Καζιμίρ ὅταν ἤλθεν ὁ Ῥενάτος δὲν θὰ πικρεθῆρον καθ' ὄλου τὸν ἐξαδέλφον μου, διότι ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ εἶμαι πιστὴ σύζυγος, ἀλλὰ ἂν εἶχα πάλιν σύζυγον τὸν Ῥενάτον δὲν θὰ ἐκύτταζα δι' ὄλου τὸν Καζιμίρ. Τέλος πάντων, ἀγαπητή μου, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπίστευτον, αἰσθάνομαι εὐχαριστήσιν νὰ εἶμαι μὲ τὸν ἕνα ὅσον καὶ μὲ τὸν ἄλλον, ἀλλ' ἂν ἔχω καὶ τοὺς δύο πλησίον μου ἡ εὐχαριστήσισίς μου εἶναι μεγαλητέρα καὶ μάλιστα πλήρης καὶ τελεία. "Ὅταν τὸ ἑσπέρας εἶμαι μόνη μου, ἐρωτῶ τὸν ἑαυτὸν μου, τὸν ἐξετάζω, προσπαθῶ νὰ συγκρίνω τὰς δύο εἰκόνας, διακρίνω ἀκριβῶς τί ἀξίζουσιν ἂν καὶ εἶναι ὅλως δι' ὄλου διαφορετικαί, εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν συμπληθητικαί. Ἡθέλησα χθὲς τὸ ἑσπέρας νὰ ἀποκοιμηθῶ συλλογιζομένη τὸν Καζιμίρ μόνον· τὸ κατώρθωσα, ἀλλ' ἔπειτα ὅλην τὴν νύκτα ὄνειρευόμην τὸν Ῥενάτον. "Ἄκουσε λοιπὸν τὴν ἐκμυστήρευσίν μου: ἀγαπῶ δύο ἄνδρας, καὶ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, τοὺς ἀγαπῶ ἐξ ἴσου. Εἶναι τερατώδες! "Ἐρχονται στιγμαὶ κατὰ τὰς ὑποίας ἤθελα νὰ μὲ ἔπιανε τυφοειδῆς πυρετὸς διὰ νὰ ἔβγω ἀπὸ τὴν δύσκολον αὐτὴν θέσιν. Κλαῦσέ με καὶ μ' ὄλον τοῦτο εἰπέ μου τί νὰ κάμω, ἂν ἡξέυρης.

Ἄνδριανὴ δὲ Μοριάς.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΗΣ ΔΕ ΓΡΕΣΣΑΝ

"Ἄφ' οὐ τοὺς ἀγαπᾶς καὶ τοὺς δύο ἐξ ἴσου, ρίψε κορώννα ἢ γράμματα. Πάρε ἐκείνον, τὸν ὁποῖον θὰ σοῦ ὑποδείξῃ ἡ τύχη. Θὰ λυπῆσαι ἴσως διὰ τὸν ἄλλον ἕως τὸ πρῶτὸ τοῦ γάμου σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν δὲν θὰ τὸν σκέπτεσαι δι' ὄλου. Σὲ φιλῶ. Ἡ παλαιὰ σου φίλη

Βαλεντίνη.

Μετάφρασις ΧΙΜΑΙΡΑΕ

Alexandre Dumas fils

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

- Δυστυχησμένη ἀγάπη μου. Ἔς τὸν νοῦ μου πάντα μένει
Ἡ ὥρα ποῦ σὲ πέρασαν ἐμπρὸς μου πεθαμένη.
Ἐν ᾧ βουδὸς μ' ἐσπάραζεν ὁ πόνος ὁ ὀδικός μου
Ἐ ταῦτιά μου ἐφτερουγίζανε τὰ λόγια τοῦ ἄλλου κόσμου.
Ἐνας παπᾶς μουρμούριζεν : — « Ἐμπρὸς πρὶν μᾶς νυχτώσῃ. »
Ἐνας γιαιτρός : — « Δὲν ἔμπόρεσε κανεὶς νὰ τὴ γλυτώσῃ. »
Ἐ ὁ δύστηχος πατέρας σου : — « Παιδί μου ἀγαπημένο! »
Ἐ ἡ ἄμοιρη μητέρα σου : — « Τί ζῶ καὶ δὲν πεθαίνω! »
Ἐνας διαβάτης ἔλεγε σκυφτός : — « Θεὸς σχωρέσῃ. . . »
Μιὰ κόρη : — « Τέτοιο λείψανο καθόλου δὲν μ' ἀρέσει. »
Ἐνα παιδί : — « Παντρεύεται καὶ τῆς φοροῦν στεφάνι : »
Καὶ κάποιος νιός : — « Τί ἔμμορφη ποῦ ἦτον πρὶν πεθάνῃ. »
Ἐνας μωρὸς φιλόσοφος : — « Νὰ μιὰ ζωὴ χαμένη! »
Καὶ τέλος ἕνας ποιητής : — « Ἐς τοὺς οὐρανοὺς πηγαίνει! »